

Magyarország Nagykövete
Berlin

Daniela Schwarzer
igazgató asszony részére
Deutsche Gesellschaft für Auswärtige Politik

Másolatban:

Dr. Thomas Enders
elnök úr részére
Deutsche Gesellschaft für Auswärtige Politik

Tisztelt Igazgató Asszony!

Tegnap egy délnémet újságnak adott nyilatkozatában a közelgő német tanácsi elnökséggel szemben megfogalmazza azt az elvárását, hogy „mutasson konfliktus örömet, mindenekelőtt olyan országokkal szemben, mint Magyarország, amely kihasználja a korona válságot, hogy a kormányzás autoriter formáit tartósítsa”.

Nem először fogalmaz meg súlyos, egyben alaptalan vádakat. Legutóbb 2020. április 3-i levelemben igyekeztem ezeket tételesen és tényszerűen cáfolni. Bár nem lepett meg, de azért rögzítsük: levelemre és a tárgyszerű dialógusra vonatkozó felajánlásomra nem is reagált.

Most pedig azon a napon tett ilyen bántóan tényszerűtlen megállapítást, amikor az Európai Bizottság alelnöke szögezte le nyilatkozatában, hogy a magyar törvény alapos áttanulmányozása nyomán jelenleg nem lát okot jogsértési eljárás megindítására. Az igaz (és szintén nem meglepő), hogy ezt a bizottsági állásfoglalást a korona vírus elleni magyarországi intézkedéseket élénk figyelemmel kísérő német média alig néhány szereplője közölte, de a Német Külpolitikai Társaság – vélelmezem – kellően komoly intézmény ahhoz, hogy ilyen ügyekben megfelelő módon tájékozzódjon.

Ami pedig a küszöbön álló Elnökség iránti „elvárását” illeti: Németország 13. alkalommal tölti be ezt a felelős funkciót, és ha igaz az a tétel, hogy Európa a világháború utáni legnagyobb válságát éli, akkor túlzás nélkül kijelenthetjük, hogy a német Elnökség az EU történetének legfontosabb elnöksége lesz.

Magyarország csupán egy alkalommal, 2011 tavaszán volt eddig a Tanács elnöke, de kellő intenzitással megtapasztaltuk, miként írja felül az élet a saját terveket, gondoljunk itt csak Fukushima, az Euró övezet válságára, vagy az „Arab tavaszra”. Ezzel együtt megtettük, amit lehetett, és olyan dossziékat hagytunk örökül, mint az Európai Roma Stratégia, a Duna Stratégia, vagy a magyar Elnökség utolsó napján Horvátországgal lezárt csatlakozási tárgyalás,

Magyarország Nagykövete
Berlin

ami azóta is a bővítési stratégia utolsó áttörésének számít. És az együttdöntési eljárás egyik legnagyobb csomagját, az un. „hatos csomagot” is tíz hét alatt eljuttattuk a záró szakaszba, és csak egy kérdés maradt nyitva, talán emlékszik is rá, éppen a „*Deauville Deal*” miatt.

A német Elnökség terveit az élet már akkor teljesen felülírta, amikor a kezdő időpont is hónapokra van. Mégis sokan tekintenek nagy reményekkel az Önök elnöksége elé. Magam is ebbe a körbe tartozom. Ön a legnagyobb EU tagállamtól korábbi vezető és közvetítői szerepének újbóli felfedezését várja. Persze ehhez hozzáteszi, hogy ennek a szerepnek az egyik alapparamétere a Magyarországgal szembeni „konfliktus öröm” kell, legyen.

Tisztelt Igazgató Asszony! Olyan országot képviselek az Ön hazájában, amely nem zárkózik el a konfliktusoktól, a vitától, ha annak értelme és funkciója van, tárgyszerű és tisztelettel viszonyul a partnerhez. Azt reméltem, hogy az Európai Bizottság állásfoglalása nyomán a jogállamisági vita visszatérhet a jogilag és politikailag korrekt mederbe. Mert ha így lenne, akkor itt is ésszerű vitára és előre haladásra nyílik esély, ahogy ennek lényegét a német Külügyminisztérium európai igazgatójának írt levelében (<https://berlin.mfa.gov.hu/asset/view/121147/Lev%C3%A9%20GyP-Andreas%20Peschke.pdf>) össze is foglaltam. Az Ön tényeket és egyes tagállamokat nem tisztelő megközelítése egy teljesen más irányba mutat. Nem lehet szabadulni attól a benyomástól, hogy itt egy korábban jogállamisági kosztümbe öltöztetett, mára azonban lényegében leplezetlen politikai-ideológiai vitáról van szó, aminek megoldásában „konfliktus örömök” közepette néhányan érdemi és pártos szerepet szánának a soros német Elnökségnek.

Biztos vagyok abban, hogy Németország, a szövetségi kormány és annak felelős politikusai és szakemberei felelősen és kiválóan fogják ellátni feladatukat. A történelmi kihívás sikerében német barátaink és szövetségeseink ránk, magyarokra számíthatnak.

Az április 3-án írásban tett felajánlásomat a dialógusra fenntartom.

Berlin, 2020. április 30.

Üdvözlettel:

Dr. Györkös Péter